

GLASILO UČENCEV
OSNOVNE ŠOLE-KOZARA-NOVA GORICA

Leto 1978

ŠTEVILKA : 1

K . O . Z . A . R . A

!

glasilo učenecov osnovne šole

Kozarke

Bova Gorica

GLASILLO UREJA:

Uredniški odbor
Odgovorni urednik:

l. Jerončič

UVODNA BESEDA

Ob obnovitvi nove Černovne šole "Kozara" v Novi Gorici se predstavlja bralcem prva številka glasila učencev z namenom, da se občani seznanijo z dosegki učencev vsegoje in izobraževanja ter usposobljenja za življenje in delo v naši samoupravni socialistični skupnosti.

Prva številka glasila je primerna, da predstavimo šolo v njenem razvoju.

Šola je bila ustanovljena leta 1951 z namenom, da s posebnimi metodami in oblikami dela pomaga usposobiti učence za del pod normalnimi pogojimi.

Ker je med drugim, imela šola prilagojen program osnovne šole vnoskim zmogljivostim učencev, je dobila naziv posebna osnovna šola, ki ga je obdržala do danes.

Prva leta je delovala šola v prostorjih osnovne šole "Milojke Štrukelj" Nova Gorica. Leta 1964 se je šola preselila v bivšo Lenesijevu vilico, rezervo v tistem času v prostorje Goriških zaporedov v ulici IX. korpusa 98.

V šolskem letu 1968 / 69 je postal popolna četrletna šola in v tem letu so šoli zapustili prvi absolventi, ki so se zapovalili v delovnih organizacijah občine Nova Gorica. Do danes je šola usposobila 46 učencev, ki so se vključili pod normalnimi pogojmi v našo družbeno skupnost.

Zaradi vse večjih potreb, sreč leta 1965 odprli pri šoli tudi oddelka delovnega usposabljanja srednjega duševnega prizadetih otrok. Za te oddelke je značilno, da se usposabljujejo za delo pod posebnimi pogojimi.

Majski potres leta 1976 je močno prizadel še detinjano poslopje šole. Pouk v šoli je bil prekinjen za teden dni. Da bi uspešno zaključili šolsko leto, so organizirali pouk v dislociranih oddelkih. Ob tej priliki se zahvaljujemo za gostoljubje Osnovnih šolah : Dobrovo, Dornberk, Lukoviča, Šempeter, Ajševica, Deskle, Poljan, Glasbeni šoli Šempeter, Zdravstveni šoli Šempeter in Delavski univerzi Nova Gorica in Gasilskemu društvu Nova Gorica.

Ta obdobja po potresu je močno prizadsela učence in kollektiv šole, saj je bila kolektivnost življenja in dela najbolj prizadeta. Delo z učenci je bilo vezano le na učilnice brez spremnih prostorov in igrišč. Primorsko hrvaško gledališče nam je nesobično odstopilo končno dvorano za prireditve, roditeljske sestanke. Tako smo uspeli realizirati programske naloge z močno zmanjšano možnostjo razvijanja psihomotorike in delovnih navedi.

Ob tem se moramo iskreno zahvaliti šolah, ki so nam pomagale, da smo naše programske naloge, glede na razmere uspešno realizirali : Osnovni šoli Dobrovo, Dornberk, Ronča, Šempeter, Deskle, Nova Gorica, Poljan, Delavski univerzi,

Zdravstveri Šoli in Glasbeni Šoli Šempeter.

Niklep delovnih ljudi in občanov socialistične republike Bosne in Hercegovine, da nam solidarno prisluščijo na posoč s tem, da nam zgradijo novo šolo, je dajal staršem, učencem in delovnemu kolektivu vero v naprej prihodnost.

Na črnovi zakona o usposabljanju otrok maternih v telesnom in duševnem razvoju Ust. KRS 1976/5 in na predlog delovnih ljudi SR Bosne in Hercegovine, je Skupština občine Nova Gorica spranjala sklep, da se Posobna černova šola Nova Gorica preinamuje v Černovno šolo "Kozara".

Ob zaključku se v imenu učencev, staršev in delovnega kolektiva šole iskrenc in nepečljivo izhvaljujem bratski socialistični republikni Bosni in Hercegovini za tako dragoceno darilo, ki bo šolo označevalo kot spominsko šolo solidarnosti narodov in narodnosti Jugoslavije.

Ravnatelj :

Franc Vodopivec

V STARI ŠOLI

V staro Šoli je bilo lepo. Bili so vse učenci skupaj, imeli so lepo urejeno delavnico in telovadnico. Ned pouko, nes ni hče ni motil, odmore so imeli skupaj. V delavnici so delali veliko lepih izdelkov. Imeli so prijetne ure telovadbe, kjer nek ni hče našal. Tudi pri pouku gospodinjstva so imeli lepo, saj so se učili kuhati, čeprav v lejbeni kuhinji.

Učilnice pa so bile nekoliko slabše urejene, a prijetne. Počasi, ko so živili ec, so je kobil, včasih so se krušili omesti iz stopov in padali na klop. Ko je deževilo je včasih pritekla voda v razred. Po hčnikih pa je bila prava poplava. Po njih si moral hoditi z dežnikom, čeprav so krovci večkrat popravljali streho. Tudi tovorniš tovornatelj je šel včasih popravljati streho.

Gedaj pa konaj čekamo, da bomo pričali pouk v naši novi Šoli. Zelimo si, da bi bilo spet tako kot v časih, da bi bili vsi skupaj, da bi spet imeli skupaj odmore.

Izbor Ljubo
8. razred

MOJ PROSTI ČAS

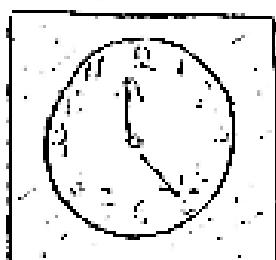
Prosti čas preživljem s knjigami.
Kadar imam čas, jo vzamem v reke.
Beren še kar hitro. Če berem knjige,
se iz nje tudi kaj naučim. Knjige
imam rada, vendar so mi nekatere všeč, druge
pa ne.

V razredu imamo razredno knjižnico. Od septembra sem prebrala sedem knjig. Najbolj všeč mi je bila knjiga Ko zorije jagode.

Rijavec Agata
7. razred

URA

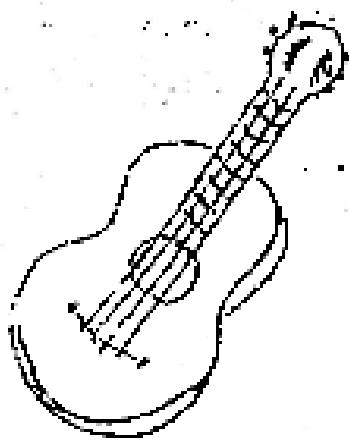
Ura ima hišico. Spredaj ima steklo.
Pod stekлом ima številčnico. Sredi
številčnice ima kazalce.
Ura kaže minuta in ure. Ura ima višake.

Fušnar Robi
3. razred

PRV PREDMETU PO

AOTRE ŠU

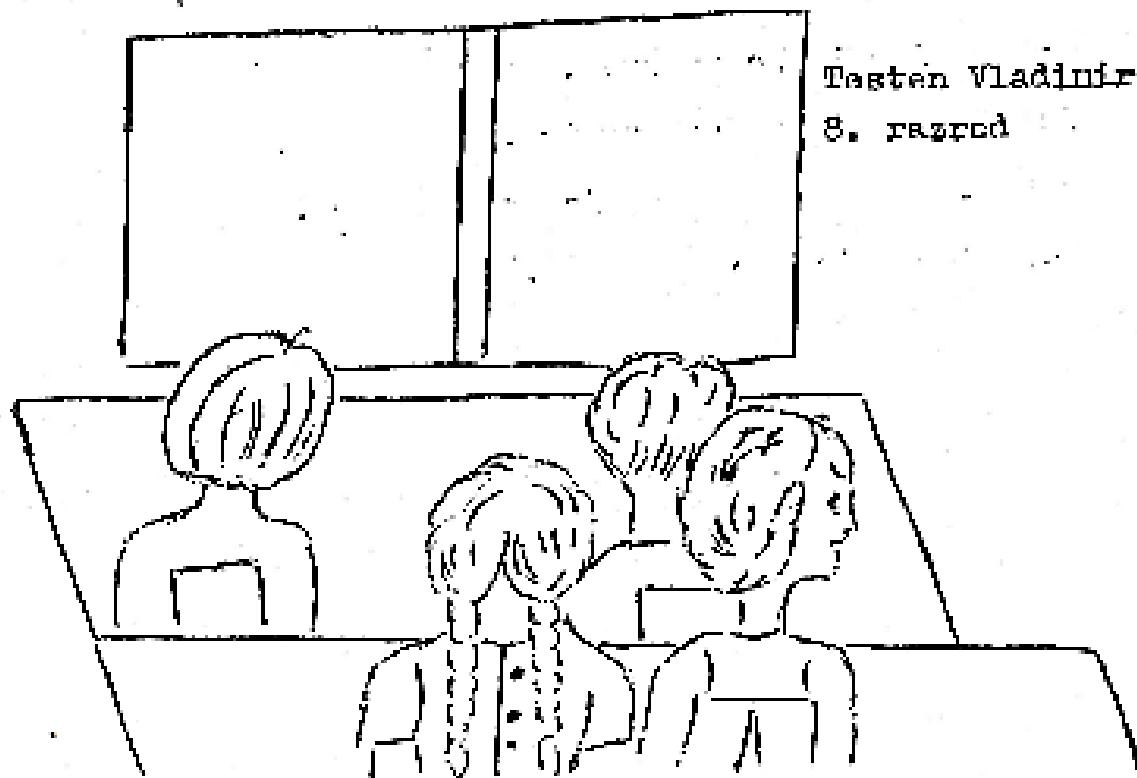

Ura spoznavanja narave. Obravnavava čutil. Pouk inapo v zbornici Glasbene šole v Šempetru. Tovarišica uprašuje, čemu nam služijo čutila. Iz ene učilnice saslišim, kaj vadijo igranje na klavir. Prva, druga, tretja, četrta. Iz oddalka za solo petje saslišim ta, ta, ta, ta.

Učenec harmonike že dobре igra. Iz pritličja saslišim igranje na klarinet. Ne slišim, kaj govori tovarišica. Le kaj hoče s temi čutili?

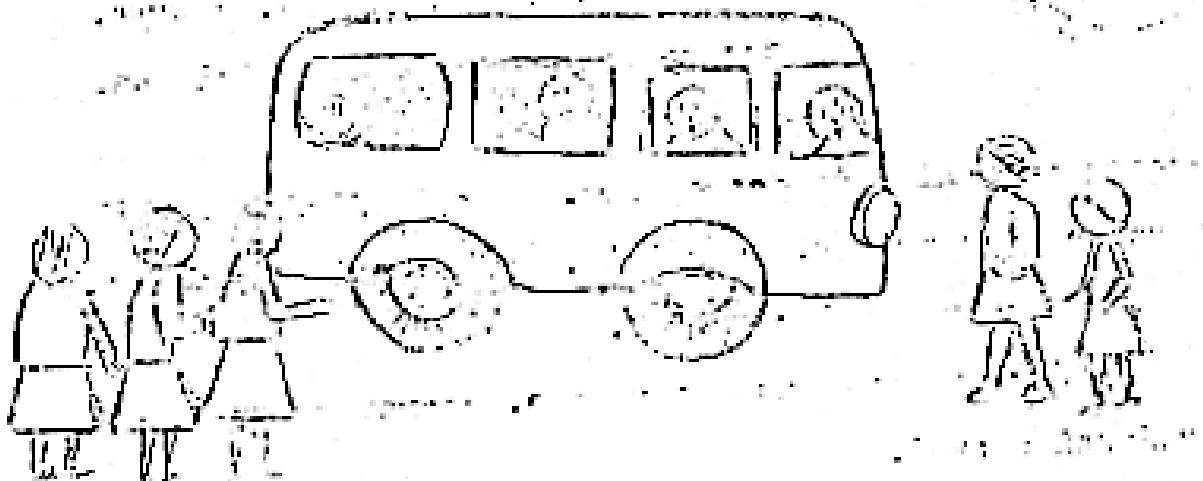
Konaj čakam na našo novo šolo, čeprav so tu zelo prijazni z nami.

Tasten Vladimir
8. razred

MOJA PET V ŠOLO

Zjutraj vstaneva s centrom okrog šeste ure. Ustno se vključva, oblečeva in pozajtrkujeva. Rastra so odpravi na dolu s kolesom, jaz pa prehodim po avtobusni postajo. Tam nekdan pčelarici na avtobus vneč čamn, ker imi velikokrat zamudo. Ned tedenčasom isti čas, da opazijem ljudi po cesti.

Tu je vno živo, da je prav zanimivo gledati. Mnogo delavcev hodi delat v tovarne: Iškra, Vozila Gorica in druga podjetja. Črnci hodijo v šolo, kjer imajo varstvo, malčke pa včasih stojí v vrtec. Te ljudi spravlja vedno naglica. Zato se zgodi na cesti tudi nesgoda. Avtobus ne zapeljo do šoupetka. Tam stačen dva šola, kjer pričnemo s poukom.

Taka je moja pet v šolo.

Marko Buzana
7. razred

29 NOVEMBER - RODJENI DAN NAŠE DOMOVINE

29. novembra praznuje naša domovina rojstni dan. Na ta dan nismo imeli pouka. Spominjali smo se na tista hude dni. Nemci so bili na vsakem koraku zelo nevarni. Na Kozari je padlo veliko partizanov. Sedaj živimo v svobodni domovini. Imamo šole, trgovine in tudi hrane nai ne manjka. Ko je bila vojna, niso imeli šol, trgovin in tako lepih stanovanj kot nih imamo sedaj. Tudi hrane niso imeli veliko.

Nekoč je v naši domovini gospodaril sovražnik. Naši ljudje in zavezni partizani so se dogovorili, da se bodo uprli in se borili za svobodo.

Tako danes živimo v svobodni domovini. Danes v naši domovini ni več Nemcev, Italijanov, četnikov. Danes smo svobodni. Ne želimo več vojne, želimo si svobode in veselih dni.

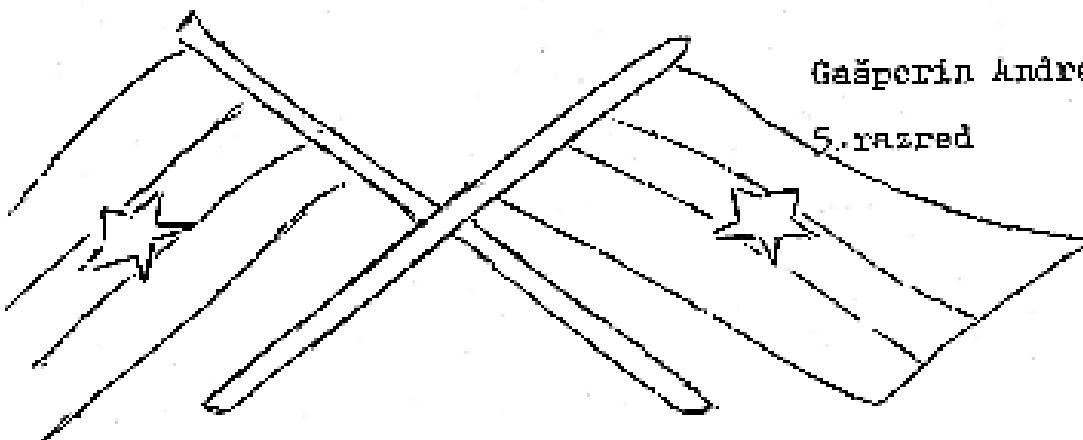
Naj živi naša domovina v svobodi!

Da bi še živeli v tako lepi Jugoslaviji!

Naj živi tovariš Tito!

Gašperin Andrej

5. razred

DELOVNA AKCIJA

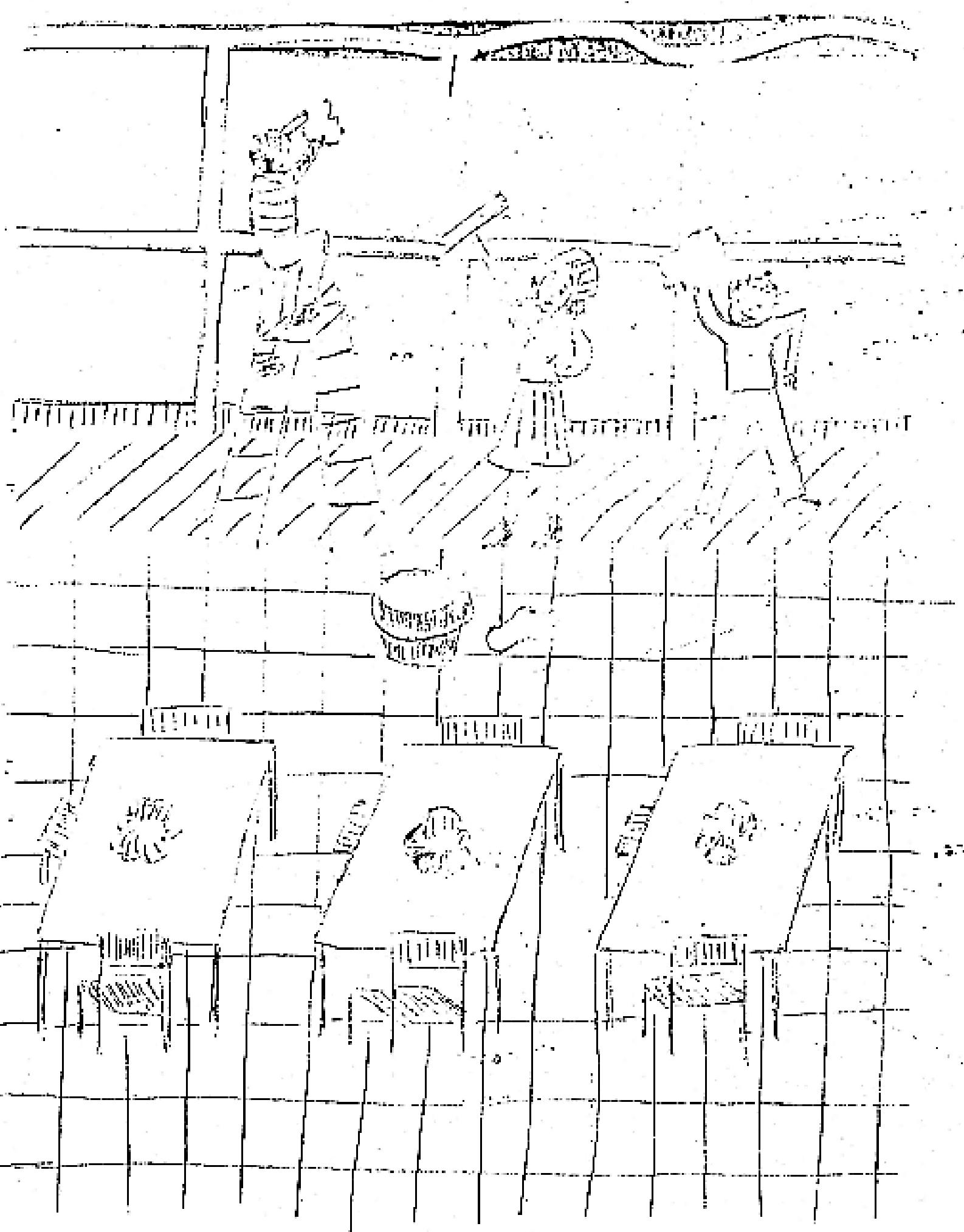
Tovarišica nam je sporočila, da bomo šli v Novo Gorico. Tam naj bi čistili prostero v Domu upokojencev. Tja smo se odpravili prejšnje sredo.

Tovarišica in tevaris ťta nam porazdelila delo. Dečki so dobili delo zunaj, deklice smo šle v dvoran. Smučilka nam je dala pripomoko za čiščenje. Najprej smo osnažili tla, nato tero smo čistile police, ena je obrisala stolice. Potem smo začele s čiščenjem garderobe in stranišča. Po malici smo obrisale šipe v jedilnici. V pritličju smo pripravile predstava za čiščenje. Z dvigalom smo se odpeljale v četrto nadstropje. V tem nadstropju smo obrisale divi hednik in jedilnico. Medtem so nam prinesali čkusne jabolke, ki smo jih z tekem pojedli.

Po končanem delu sta nas tevaris ťta lepo revalila. Vesale smo bile, da smo opravile koristno delo. Nakaj čez poldne smo se zadovoljno odpravile domov.

Arcen Suzana

7. razred

ZIMA

Kadar je zima, je mraz. Pozimi nosimo dolge hlače,
dolge rokave in dobelo čevlje. Če zapada dosti snega, naredimo
snegženega moža. Po gričih se sankamo. Če je na cesti
dosti sneg, avto ne more voziti. Pri nas ni dosti snega.
Ko zapada, smo zelo vonsili.

Pri nas piha burja. Včasih tako močno piha, da so drevesa
nagnjena.

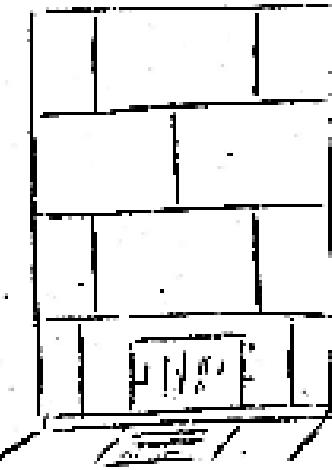
Pozimi skrbimo za ptičke. Naredimo krmilnice in jim damo
hrano.

Gambotti Davorin

4. razred

MOJ DOM

Moj dom je v Kromberku. Pred hišo imamo dvorišče in vrt. V hiši imamo toplo, ker kurimo peč. Ko pridem iz šole, najprej pojem kosilo, nato spišem domačo nalog. Včasih ponagovam nani pri domačem opravilu. Takrat, ko oče še dela, seatra pa se uči v sosednji sebi. Doma izhod lepo. Mama gospodinji, nčka hodi delat v tovarno, a sestra pa hodiva v šolo. Ničesar nev na manjka.

Laharnar Ivan
6. razred

SOČA

Danes smo odšli k Soči. Soča je najlepša reka v Sloveniji. Reka Soča izvira v Trenti. V njej živi mnogo rib. Reka Soča teče od Trente, nino Mosta na Roči, skozi Kanal in nino Solkanu.

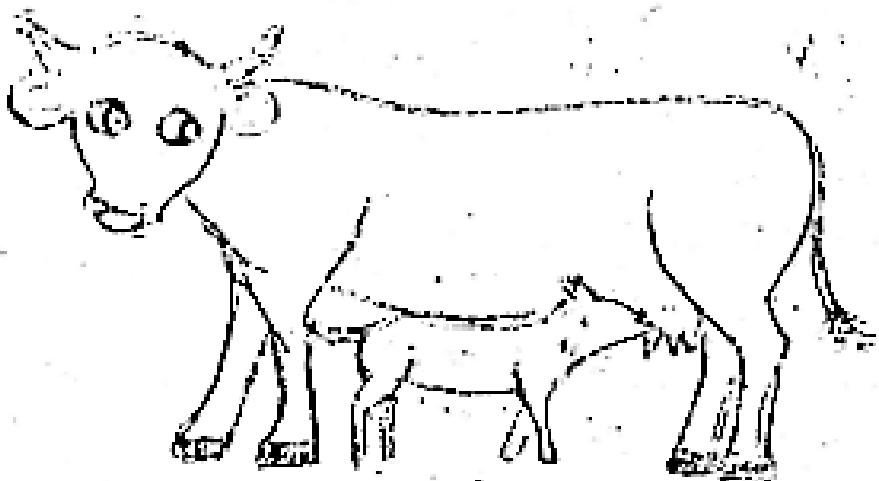
Izlivata se v Jadransko morje.

Vokjet Simon

3. razred

MOJ TELIČEK

Popoldne, ko pridem iz šole se najprej problečem, potem pa pojem kosilo. Po kosištu pomagam staršem pri delu. Največ pomagam pri živini. Najlepša hlevaka žival je teliček, ker je majhen in ne buta. Naš teliček ima komaj dva meseca, pa je tako živ, da vse beži pred njim. Je rdečkaste barve in ima osemkrat kilogramov. Rad pobegne iz hleva. Skotil so je mesecn oktobra. Piše še mleko, a že muli seno.

Mi imamo še veliko drugih domačih živali. Imam: pra, muco, prašiča, sajce in kokoci.

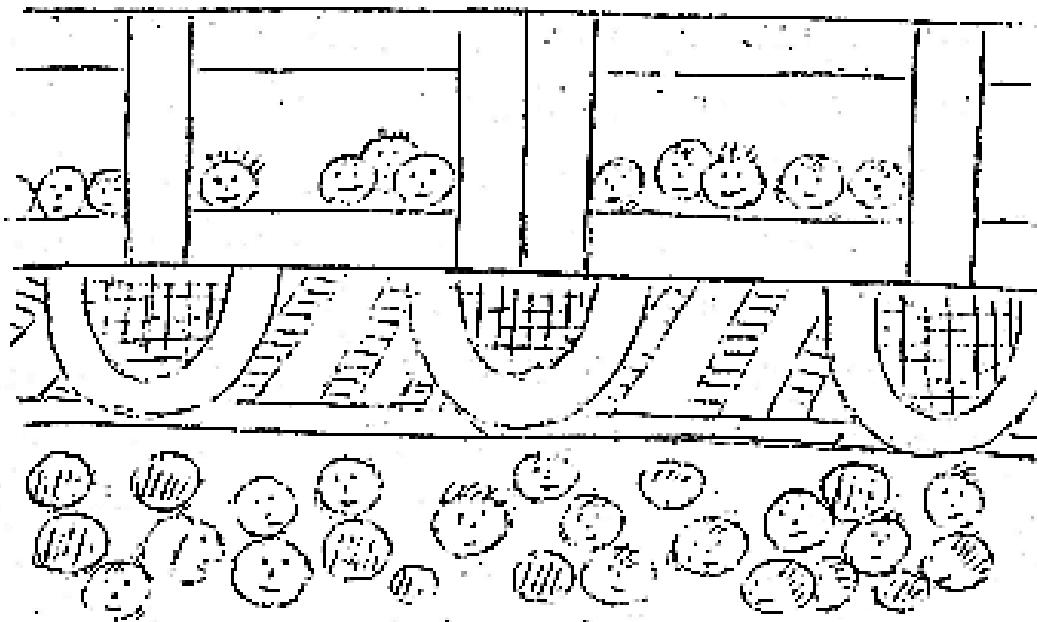
Erzetič David

7. razred

V MUTE

V Mute smo šli 1. julija z vlakom. Pot je bila dolga in igrali smo se razne igre. Želo lero je bilo opazovati naravo. Videli smo još in ljubljiva polja.

Do Ljubljane smo potovali z rednim vlakom, v Ljubljani pa nas je čakal vlak samo za nas, ki smo potovali v Muto. Bil je dolg, naštrel sem mu 16 vagonov. Bil je zeleno barven.

V Mute smo prispeali okoli dveh popoldan. Iz Mute pa smo hodili še 2 km in prišli smo do velikega travnika. Tam je bila majhna zmešnjava, ker nisam vedel kaj prestaviti šotore. Bilo nas je okoli 1500 tabornikov. To je bil 7. slet ZTS. Prišli so tudi Makedonci in splitčani. Kuhalni pa se nam je Merka.

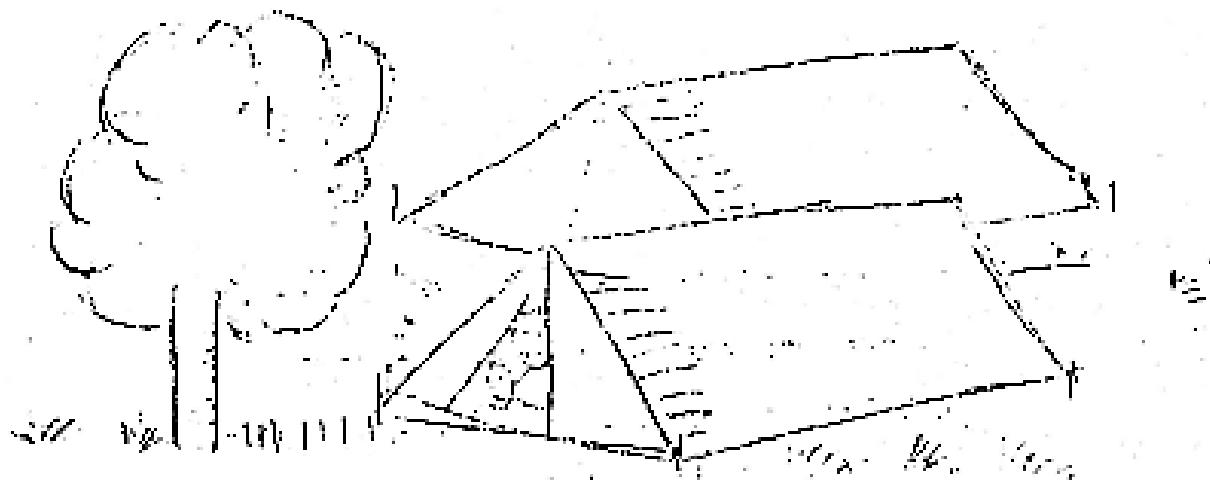
4. julija na dan Borca smo zakurili velik kres. Imeli smo tudi gledališko predstavo in igrал je ansambel Predmeštja. Ta dan smo šli pozno spati.

Jaz sem bil dvakrat na straži. Ko smo stražili drugič s Tomijem, se je ulil dež točno takrat, ko sumo šel zbuditi drugo stražo.

Večkrat smo igrali nogomet ali pa smo se hodili kopati v reko. Enkrat smo dobili nalog. Morali smo nesti partizansko knjigo k neki kmetiji. Gospodarja smo prosili, če nam pove kaj o partizanih in o tej knjigi. Znal nam je veliko povediti. Vei smo ga poslušali. Nato smo se vrnili v tabor.

Čez dva dni smo šli še na en poход, ta pa je bil prestavljen. Od naših smo šli Ljubo, Vojko in Jaz. Šli so tudi Šempeterci, vodil pa nas je tovariš Brulc. Vzeli smo spalne vreče in šotpraska krila. Pot je bila dolga in stima. Po poti smo jedli borovnice. Bilo je zelo veselo. Prespalji smo na nekem seniku. Še prej smo zakurili ogenj, da so nas vidiли iz tabora. Zjutraj nas je zbudilo mukanje. Prišel je kmet in vzel seno ravno ispod tistega fanta, ki ga je imel najmanj. To je bilo smeha! Ob vrnitvi v tabor so nas veselo pozdravili.

Čez nekaj dni smo šli domov. Potovали smo preko Ljubljane in Sežane. Edor ni imel nobenega sorodnika v Novi Gorici je prespal pri tovarišu. Z Ljubom sva se tovarišu zlagala, da imova tetto v Solkam. Miličnik naju je dobil, da sva prespala

v spalnici vrečah na postaji. Zjutraj pa ju je tudi zbudil,
da nisva zamudila avtobusa.

To taborjenje je bilo lepo, veselo in mi bo ostale vodno
v spominu..

Plešnik Kihard
D. - vazred

DRAMSKI KROŽEK

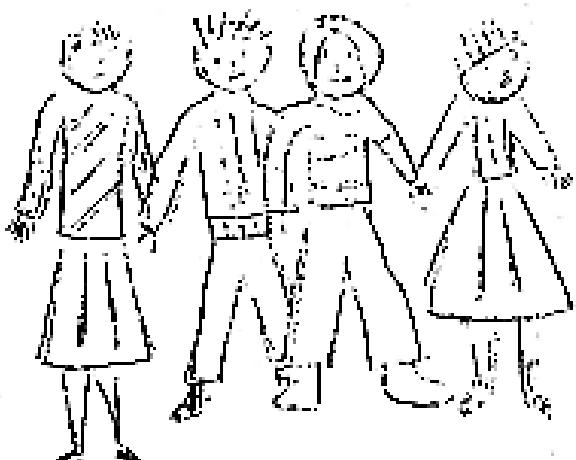
Krožek obiskujejo redno štirje učenci iz našega razreda, dva učenca iz osmoga razreda in eden iz sedmoga razreda. Uči nas tevovišica Podgornik. Pri dramskem krožku se učimo recitirati in piti. Tevovišica se trudi z nami. Tudi mi se trudimo.

Vadim v razredu, kjer so nekone narediti niti tri korake, ker ...

Za 29. novembra smo pripravili program - nastop. Po mojem mnenju smo prav dobro nastopali. Tevovišica je bila vesela, ker smo se potrudili. Mi pa smo debili še vedno veselja za učenje.

Preslevo smo priredili v telovadnici Šempetarske osnovne šole.

Veselimo se novo šole, ki bo leta, prostora in nas bodo lahko učitelji naučili še mnogo novega in lepoga.

Ivan Laharnar

6. razred

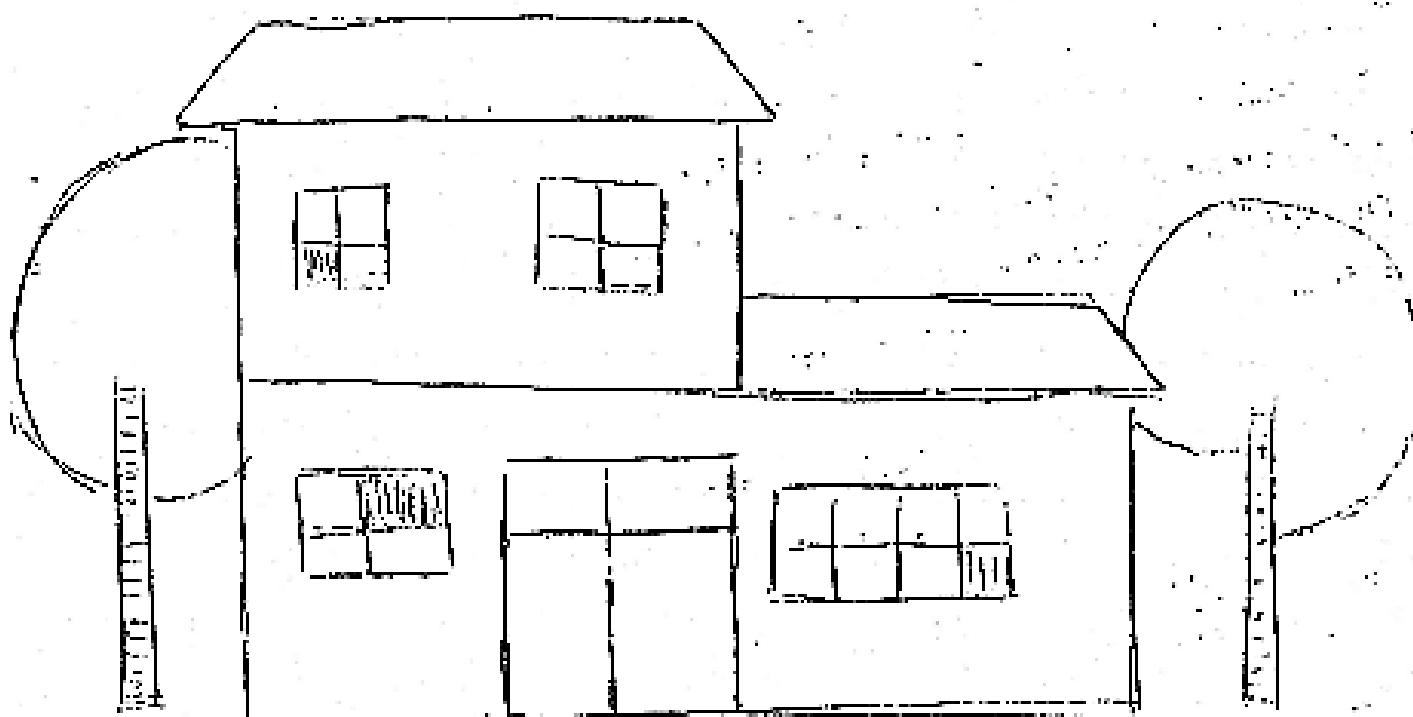
NA UČNEM SPREHODU

Danes smo si šli ogledat novo šolo.

Našo šolo gradijo delavci iz Bosne in Hercegovine. Naša šola je široka, je enonadstropna. Ima veliko temeljnadnico. Naša šola bo dograjena ob koncu zimskih počitnic. Težko čakamo, da bomo šli v novo šolo. V naši šoli bo lepo.

Elijo Kristančič

3. razred

ZJUTRA

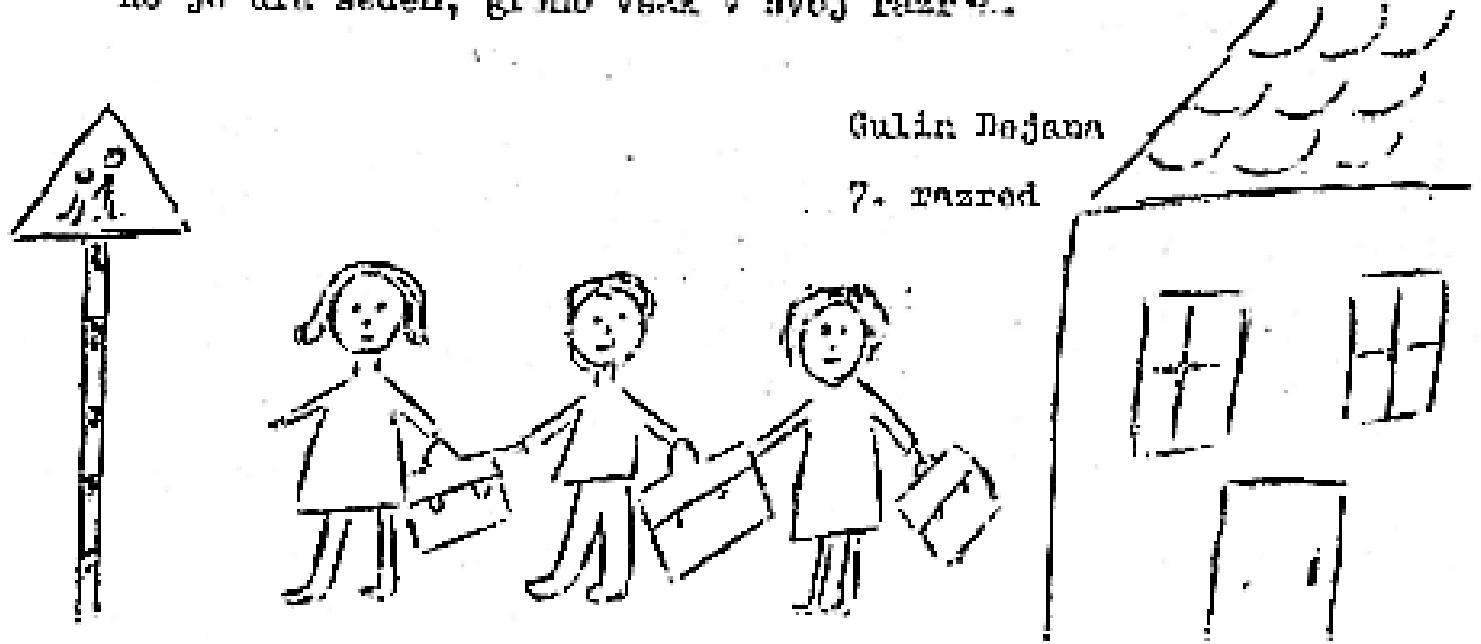
Zjutraj ne napa zбудi ob šestih, preden gre v skrbo. Najprej se unijen, oblečen in zajtrkujen. Ko sem napraviljena ne pride Suzana iskat. Skupaj odideva na avtobusno prestrel. Počakava še Milana. Vedno se kaj pogovarjeno. Na avtobusni potnji je zelo praz. Ko je najbolj zunimiv nasgover, pride avtobus. Ž avtobusom so odpeljeno v Šempeter. Na avtobusu je velika ljudi. Izstopimo v Šempetu. Odpravimo se v šolo. Pred šolo so še drugi učenci. Tam počakame tevrišice in Čistilko, da pride odklonit. Ko čakamo zunaj, je zelo praz.

V šoli so najprej preobujemo in grmo v versova. V varstvu je veliko otrok. Tam si progledujemo naloge in popravljamo, če imamo napake. V varstvu se tudi pogovarjajo o različnih stvaroh. Učenci tudi pletejo, kvačkaajo, se učijo in plšejo naloge. Nekaterim učencem ne tudi ne ljubi delati. Jaz se učim, popravljam naloge in drugo.

Ko je ura seden, grmo vsak v svoj razred.

Gulin Bojana

7. razred

KROŽEK ROKNIH DEL

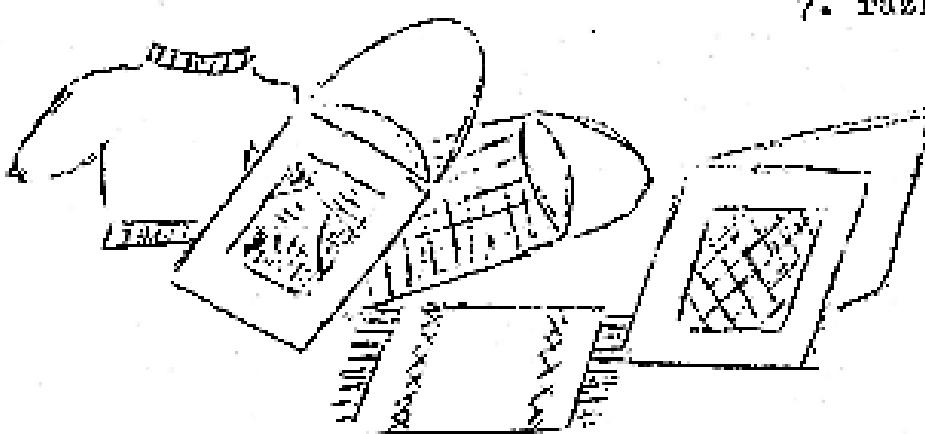
Krožek imam ob petkih v prostorih glasbeno šole v Čapotru. H krožku nas hodi enajst učencev : dve iz petega, dve iz šestega, štiri iz sedmega razreda ter tri dokleta in en fant iz osmoga razreda. Uči nas tovarišica Šlga, ki nam veliko pomaga in nas veliko nauči.

Pri krožku delamo različne izdelke. Dejana veze torbice iz vrečevine, Daniela in Suzana kvačkata torbici iz vrvi, Ferja in Nadja vezeta prtičke, Silvana in Agata pleteta majici, sedan je že skoraj skončal kvačkano torbico. Jaz sem si že splatla majico, sedaj pa delam evitek za knjige. Nali in Branika vezeta velike prte. Delamo tudi noveletne čestitke.

Vesola sem, ker bomo kmalu imeli novo šolo in bomo laže delali.

Sinčič Nadja

7. razred

ŠŠD KAKVEC

Tudi na naši šoli imamo šolsko športno društvo. Ustanovili smo ga 30.12.1976. Imenovali smo ga Šolsko športno društvo "Kakvec".

V naslednjem letu izvolimo nov odbor društva, ker učenci 8. razredov odhajajo. V začetku šolskega leta 1977/78 smo izvolili že drugi odbor društva. Člani upravnega odbora so : predsednik Filej Rihard, tajnik Beltran Neli, blagajnik Kregelj Dušan, pomočnik blagajnika Laharnar Ivan, gospodar Marovac Darjo, pomočnik gospodarja Maček Klavdij, odgovorna za tisk Vidrih Branka.

Člani nadzornega odbora so : Krgoč Igor, Bitičnik Ljubo, Semolič Brečko.

Člani odbora se večkrat sestajajo. Pogovarjamo se o tekmovanjih, krväkih, točkovnju učencov, pa tudi o razpolaganju dobarja društva.

Člani ŠŠD so ukvarjani z nogometom, volejboldom, atletiko, streljanjem, plavanjem in taborništvom.

Godalivali smo že na številnih tekmovanjih.

Ob koncu šolskega leta so bili nagrajeni najboljši športniki naše šole in sicer Žbogar Ljubo, Furlan Darjo, Gulin Dejan, Vidrih Branka, Gulin Diana in Beltran Neli.

Najboljši razred pa je bil 8.a, ki jo prejel prahodni pokal. Tudi letos nas tovariš točkuje in vse se trudimo, da bi zbrali čimveč točk.

Člani društva smo se zadolžili, da bomo zbirali ljubitelje za posamezne športne dejavnosti, sodelovali bomo na vseh občinskih tekmovanjih, pripravili se bomo na področno tekmovanje, ki bo letos v Idriji.

Na treninge prihajamo zelo radi, čeprav imamo sedaj zelo slab pogoj.

Konaj čakamo, da bomo imeli svojo šolo in televiznico.

Vidrih Branka

A. razred

